Četvrtak, 04.10.2012.g.

Već sam bio ugasio kompjutor i odlučio ići spavati. Ali, kada sam zaklopio

laptop, ostao sam tako sjediti, sklopljenih ruku, okrenut prema zidu na

kojem je kipić PRESVETOG TROJSTVA I SVE DRUGE SLIKE, i na

sredini zida KRIŽ S RASPETIM GOSPODINOM ISUSOM KRISTOM.

I nekako nisam mogao krenuti na spavanje. Imao sam osjećaj da još

nešto moram učiniti.

A stalno mi u mislima, već nekoliko dana, a danas baš intenzivno,

bubnja SRCE.

KOLIKO JE ZAPRAVO ČOVJEČJE SRCE VAŽNO GOSPODINU!? NE

KAO ORGAN, NEGO KAO DIO ČOVJEKOVE OSOBNOSTI, ONAKO

KAKO JE TO GOSPODIN ZAMISLIO ZA NAS LJUDE.

A zašto toliko razmišljam o SRCU!?

Iskreno priznajući, SRCE, kao nešto vrlo važno u duhovnom životu

svakog čovjeka, nisam do sada baš imao priliku spoznati. VAŽNOST

KOJU GOSPODIN PRIDAJE LJUDSKOM SRCU.

I nekako mi je prvu "bubu" stavio u uho prije dva mjeseca onaj moj

prijatelj, veliki obraćenik, koji mi je stalno, kada mi je pričao o onim

silnim stvarima koje mu je Gospodin činio prilikom njegovog obraćenja,

stalno govorio o srcu.

DA MU JE GOSPODIN BOG REKAO DA ĆE SRCE POBIJEDITI.

DA MU JE GOSPODIN BOG REKAO ZA ONOG SVEĆENIKA IZ

NJEGOVOG SVJEDOČANSTVA DA "NIJE NAUČIO SRCEM

RAZMIŠLJATI".

ILI, PREKRASNI DIO IZ NJEGOVOG SVJEDOČANSTVA GDJE

OPISUJE DOGAĐAJ U CRKVI:

"Bilo je to u srijedu, 4.7., negdje poslije 14 sati. Svećenik je otključao

crkvu, ušao sam i nakon kratkog osvrtanja ugledao sam jedno veliko

raspelo na zidu. Pao sam na koljena. Na početku nisam gotovo ništa

molio, samo sam duboko disao i osjećao sam kako se nakon svakog

udisaja moj organizam sve više i više smirivao.

Pojavio mi se unutarnji glas koji je govorio: ***„Smiri se, došao si na***

mjesto koje ti donosi mir, a to je ono što si tražio sve ovo

vrijeme. Smiri se!“

Pomislio sam: „Ali, Bože, zašto baš ja? Ja gotovo da se ne znam

ispovjediti i ne znam drugo osim par klasičnih molitvi, gotovo

ništa…“

„*Ti si se molio iz srca, tvoje srce je često patilo zbog drugih. Tu*

si jer imaš veliko srce, a ja sam ti ostalo oprostio. Tvoje srce je

***pobijedilo.“,* rekao je.** „Sad tek shvaćam, Gospodine, zašto je na svim

kipovima i slikama istaknuto tvoje srce. Hvala Ti, hvala Ti, hvala Ti što si

mi se ukazao sada kada sam gotovo i pomislio da ne postojiš. Oprosti mi,

oprosti mi…"

Ili, na kraju svjedočanstva, kada je od Gospodina dobio i jedan odgovor

koji je tražio:

"STIGAO MI JE I ODGOVOR NA PITANJE: " ZAŠTO MI JE

TRABALO TAKO DUGO DA TE IZ SRCA POTRAŽIM?"

„Tu gdje si bio, morao si biti da vidiš kako prolaze, u čestim

slučajevima, dobri ljudi. Ali, ljudi koji nikada nisu pokucali na

moja vrata, koji žive po pravilima koja im drugi pišu. Nikada

nisu bili spremni do kraja otvoriti svoje srce. Ali ja ne gubim

nadu da će to jednog dana učiniti, da će pokucati na moja vrata

kao što si i ti učinio, a ja ću im sve oprostiti je svi ste vi djeca

Božja i sve bih vas htio vidjeti sretne u svojim obiteljima. Jer

jedino se takav čovjek može oduprijeti svim silama zla koje

stalno vrebaju. Da, zato si trebao biti baš tu, a što ćeš napraviti

ostavljam tebi na volju.“

MOJEGA PRIJATELJA, GOSPODIN JE

OBRATIO RADI NJEGOVOG VELIKOG

SRCA.

I iskreno, tada, kad mi je on to pričao, nisam baš mogao staviti na mjesto

u sebi to njegovo stalno spominjanje srca. SRCE OVO, SRCE ONO…

PA GOSPODIN JE TO A NE SRCE.

Pa sam se onda prisjetio da sam za sebe uvijek smatrao da "imam

veliko srce". JER SU MI SE JAKO DOJMILI LJUDI U RAZNIM

POTREBAMA, ZNANI I NEZNANI. I MNOGIMA SAM POMOGAO,

NA RAZNE NAČINE.

A sjetio sam se, da sam se često pitao da li se Gospodin smilovao duši

mojeg pokojnog oca koji je umro 1990.g.?

Jer sam ja, tražeći očev oprost za sve loše što sam mu u životu učinio,

prikazao puno misa za spas njegove duše i izmolio puno molitvi. A

kopkalo me to što je moj otac bio veliki grješnik, mnogo je psovao,

vrijeđao Boga i one koji vjeruju, idu u crkvu i mole se, na razne načine.

Mnogo je pio i maltretirao pomajku pa i nas djecu.

PA IPAK, NEKAKO SAM ŽIVIO U NADI, I MISLIM DA MI JE TO

GOSPODIN DAO I ZA SPOZNATI, DA DUŠA MOJEG OCA NIJE U

PAKLU NEGO U ČISTILIŠTU.

I TO SAMO IZ JEDNOG RAZLOGA. JER

SE BOŽJE MILOSRĐE SPUSTILO NA

DUŠU MOJEG POKOJNOG OCA RADI

NJEGOVO VELIKOG SRCA.

VOLIO JE POMOĆI DRUGIMA, POGOTOVO ONIMA U POTREBI.

TAKO JE I PROPAO KAO POSTOLAR JER JE MNOGIMA

POPRAVLJAO CIPELE BADAVA, NIJE IM NIŠTA NAPLATIO.

DA, GOSPODINE, JA VJERUJEM DA NISI DAO DA PROPADNE

DUŠA MOJEG TATE, RADI TVOJEG MILOSRĐA I NJEGOVOG

SRCA.

A ovih dana su me posebno dojmili neki odgovori drage Marije Simma

koje je dala časnoj sestri Emmanuel iz Međugorja i koji su razgovori

objavljeni u knjizi "UTJEŠNA TAJNA - DUŠE U ČISTILIŠTU".

Jedan odgovor sam već bio naveo a vezan je uz ljubav. No, u njemu se

spominje i SRCE, jer je na pitanje s. Emmanuel da "tko ima najveću

šansu da ide ravno u Raj", draga Marija rekla:

"ONI KOJI IMAJU DOBRO SRCE PREMA SVAKOME..."

I na sve te Gospodinove znakove o SRCU ja sam neki dan malo

"duhovno zastao" i razmislio.

I UTVRDIO DA SVI ONI KOJE JA ZNAM, DA SU VELIKI

OBRAĆENICI I SVJEDOCI ZA GOSPODINA, IMAJU NEŠTO ŠTO

NAM JE SVIMA ZAJEDNIČKO.

SVI IMAMO VELIKO SRCE.

I SVI SMO TO VELIKO SRCE ŠIROM OTVORILI PREMA

GOSPODINU.

I ON U TO NAŠE OTVORENO SRCE ŠALJE SVOJEG DUHA

SVETOGA DA GA PROSVIJETLI I OČISTI TAMNIH SJENA,

GRIJEHA.

DA MI U TAKVO SRCE MOŽEMO PRIMITI GOSPODINA I SVE

ONE KOJI SU U POTREBI A GOSPODIN NAM IH POŠALJE NA

NAŠ ŽIVOTNI PUT.

SVI SMO I PRIJE BILI TAKVI, ŽELJELI

SMO POMAGATI DRUGIMA, ALI TO

TADA NIJE BILO VRŠENJE BOŽJE VOLJE

ZA NAŠE ŽIVOTE I TO TADA NIJE BILO

NA SLAVLJENJE GOSPODINA.

U SVIM TIM NAŠIM POMAGANJIMA

ČESTO SE OSJETILA NAŠA OHOLOST,

JER SMO POMAGALI KAKO BI SEBE

UZDIGLI ILI SEBE ZADOVOLJLI.

ILI NAŠE LICEMJERJE, TAŠTINA, JER

SMO HTJELI DA DRUGI VIDE I

SAZNAJU KAKO SMO NEKOME

POMOGLI, HVALILI SMO SE, POSREDNO

ILI NEPOSREDNO S TOM SVOJOM

POMOĆI DRUGIMA.

ILI SMO TRAŽILI, ILI OČEKIVALI,

NEŠTO I ZA UZVRAT OD ONOGA KOME

SMO POMOGLI.

ILI SMO SEBIČNO ZADOVOLJAVALI

SVOJU POTREBU DA UVIJEK NEKOGA,

PREKO SVOJE MU POMOĆI, VEŽEMO ZA

SEBE I NAPRAVIMO GA OVISNIM O

SEBI.

I JOŠ MNOGI ILI…

I MNOGI PROROCI, APOSTOLI, I SVI DRUGI BOŽJI SVJEDOCI,

BIRANI SU OD GOSPODINA DA ČINE NEŠTO ZA NJEGA, NE

RADI SVOJE PAMETI, NAČITANOSTI, RJEČITOSTI ILI SLIČNIH

SPOSOBNOSTI, **NEGO RADI SVOJI VELIKIH SRDACA.**

JER GOSPODINA SAMO INTERESIRA

KAKVO NAM JE SRCE, VELIKO I

ŠIROKO ZA SVE, ILI USKOGRUDNO,

SAMO ZA SEBE ILI USKI KRUG DRUGIH

LJUDI.

I, DA LI JE TO NAŠE SRCE ISKRENO.

I mnogi mi još primjeri "jure" kroz glavu.

PA DJECA SU "ČISTOG SRCA" I SKORO SVA IDU ODMAH U

KRALJEVSTVO BOŽJE. JER IM SE SRCA NISU STIGLA "UPRLJATI

GRIJEHOM".

NO, DA BI VELIKO SRCE, KOJE JE GOSPODIN MNOGIMA DAO,

MOGLO DOVESTI ONOG KOJI GA IMA U KRALJEVSTVO BOŽJE,

U VJEČNI ŽIVOT, MORA BITI ISKRENO I ŠIROM "OTVORENO".

"ŠIROM" OTVORENO ZA SVE KOJI U NJEGA TREBAJU UĆI. A

PRVO ZA GOSPODINA.

…….

Ovaj prvi dio članka sam napisao prije desetak dana. Nisam ga završio jer

mi je nešto nedostajalo.

I sada kada smo bili u Međugorju, opet je SRCE bila riječ koji sam

često izgovorio.

Za neke osobe vidio sam da ne mogu doživjeti ljepotu, onu duhovnu

ljepotu, Međugorja. JER NISU MOGLE OTVORITI SRCE.

I jedna draga osoba mi je to prokomentirala s nekoliko riječi, da te osobe

ne idu u crkvu na mise, ni nedjeljom.

Ali, u Međugorje sigurno idu s nekim razlogom, MAJČICA IH JE

POZVALA, s nekom nadom u srcu da bi im se tamo moglo dogoditi

nešto što bi riješilo njihove brige i probleme koje nose u sebi.

Ali, teško će to doživjeti. JER DUHOVNI SVIJET SE NE DOGAĐA

PRED NAŠIM OČIMA, NE MOŽEMO GA VIDJETI, OPIPATI,

DOKAZATI NJEGOVO POSTOJANJE.

MORAMO VJEROVATI.

A VJERUJE SE SRCEM, NE GLAVOM I

MISLIMA.

SRCEM.

ZATO MI SVE VIŠE DOLAZI SPOZNAJA O VAŽNOSTI ONOGA

ŠTO OSJEĆAMO SRCEM.

U SRCU JE I NADA I VJERA I LJUBAV.

SVE JE TO GOSPODIN ISUS KRIST,

NADA, VJERA, LJUBAV.

I PUT I ISTINA I ŽIVOT. VJEČNI

ŽIVOT KOJI NAS SVE INTERESIRA.

A BEZ MOLITVE I ODLASKA NA MISE, NEĆEMO MOĆI OTVORITI

SRCE.

I NEĆEMO MOĆI, MALO OTVORENO SRCE ZA TE PREKRASNE

DUHOVNE STVARI, ŠIROM OTVORITI KAKO BI U NJEGA UŠAO

GOSPODIN, A S NJIM I NJEGOV MIR.

I NADA, I VJERA, I LJUBAV.

ZATO TE MOLIM GOSPODINE

ZA SVE ONE KOJIMA SRCA

NISU OTVORENA A TRAŽE TE,

POŠALJI IM SVOJEGA

SVETOGA DUHA DA IM

OTVORI SRCA.

A ZA ONE KOJIMA SU SRCA

VEĆ MALO OTVORENA,

MOLIM TE DA IH SVOJIM

SVETIM DUHOM ŠIROM

OTVORIŠ I PROSVIJETLIŠ.

DA POSTANU SVJESNI DA JE

SAMO U TEBI MIR, ISTINA I

ŽIVOT.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TVOJ OTAC, BOG

OTAC, I VAŠ DUH SVETI.

I ČAST I SLAVA DJEVICI MARIJI.